

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์กฎแห่งกรรมในนวนิยายเรื่องศิขริน - เทวีนตาของ
โสภาค สุวรรณ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมนวนิยายของโสภาค สุวรรณ จากสำนักพิมพ์คลังวิทยา
จำนวน 1 เรื่องคือศิขริน - เทวีนตา

1.2 ติดต่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโสภาค สุวรรณ จากสำนักพิมพ์คลังวิทยา
เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย และรวบรวมประวัตินักประพันธ์จากเอกสาร

1.3 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร หนังสือ ตลอดจน
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งดังต่อไปนี้

1.3.1 หอสมุดแห่งชาติ

1.3.2 หอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.3 หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

1.3.4 หอสมุดมหาวิทยาลัยนเรศวร

1.3.5 หอสมุดสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม

1.3.6 หอสมุดสถาบันราชภัฏ นครสวรรค์

1.3.7 หอสมุดสถาบันราชภัฏ อุตรดิตถ์

1.4 ศึกษาเกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ จากเอกสารและงาน
วิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ของท่านผู้รู้แล้วมาสรุปเป็นเกณฑ์ของการวิเคราะห์เป็น

4 ประเภท ดังนี้

1.4.1 เหตุที่ทำให้เกิดกรรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ด้านกุศลกรรมและด้านอกุศลกรรม

1.4.2 ประเภทของกรรม แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ กรรมจำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมชาติที่เป็นมูลเหตุ กรรมจำแนกตามทางทวารหรือทางแสดงออกของกรรม และกรรมจำแนกตามสภาพที่สัมพันธ์กับวิบากหรือการให้ผล

1.4.3 ผลของกรรม

1.4.4 การสิ้นกรรม

2. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะศึกษาเรื่องกฎแห่งกรรมในนวนิยายเรื่อง คิขริน - เทวinta ของโสภาค สุวรรณ ดังที่ปรากฏไว้ในขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์กฎแห่งกรรม จำนวน 2 เล่ม จนครบทุกด้านตามลำดับ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวិเคราะห์กฎแห่งกรรมในนวนิยายเรื่อง คิขริน - เทวinta ของโสภาค สุวรรณ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

1. เรื่องคิขริน - เทวinta เล่ม 1

1.1 เหตุที่ทำให้เกิดกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1.1 ด้านกุศลกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย 12 ครั้ง

1.1.2 ด้านอกุศลกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย 13 ครั้ง

1.2 ประเภทของกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.2.1 จำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมชาติที่เป็นมูลเหตุ นำเสนอผ่านนวนิยาย 22 ครั้ง

1.2.2 จำแนกตามทวารหรือทางที่ทำการกรรม หรือทางแสดง

ออกของกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย 19 ครั้ง

1.2.3 จำแนกตามสภาพที่สัมพันธ์กับวิพาก หรือการให้ผล
นำเสนอผ่านนวนิยาย 13 ครั้ง

1.3 ผลของกรรม

1.3.1 ด้านการกระทำกรรมดี นำเสนอผ่านนวนิยาย
จำนวน 3 ครั้ง

1.3.2 ด้านการกระทำกรรมชั่ว นำเสนอผ่านนวนิยาย
จำนวน 2 ครั้ง

1.4 การสิ้นกรรม

ในนวนิยายเรื่อง ศิขริน - เทวินตา ผู้ประพันธ์ได้เสนอ
การสิ้นกรรม อันเป็นการกระทำที่หลุดพ้นจากกิเลส ตัณหา และความทะยานอยาก
ดังนี้

1.4.1 ด้านการกระทำกรรมดี นำเสนอผ่านนวนิยาย
จำนวน - ครั้ง

1.4.2 ด้านการกระทำกรรมชั่ว นำเสนอผ่านนวนิยาย
จำนวน - ครั้ง

อภิปรายผล

ตาราง 14 สรุปลักษณะการกรรมในนวนิยายเรื่องศิขริน-เทวีนตาของโสภาค สุวรรณ

เรื่อง	เหตุที่ทำให้เกิดกรรม					
	ด้านกุศลกรรม			ด้านอกุศลกรรม		
	อโลภะ	อโทสะ	อโมหะ	โลภะ	โทสะ	โมหะ
ศิขริน-เทวีนตา เล่ม 1	3	3	6	1	9	3
ศิขริน-เทวีนตา เล่ม 2	1	6	2	5	10	1
รวม 2 เรื่อง	4	9	8	6	19	4
คิดเป็นร้อยละ	19.04	42.86	38.10	20.70	65.51	13.79

ตาราง 15 สรุปรูปประเภทของกรรมจำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมที่เป็นมูลเหตุ
ในนวนิยายเรื่องศิขริน - เทวinta ของโสภาค สุวรรณ

เรื่อง	ประเภทของกรรม	
	ด้านอกุศลกรรม	ด้านกุศลกรรม
ศิขริน-เทวinta เล่ม 1	13	9
ศิขริน-เทวinta เล่ม 2	9	12
รวม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ	22 51.16	21 48.84

ตาราง 16 สรุปรูปประเภทของกรรมจำแนกตามทวารหรือทางที่ทำการหรือทาง
แสดงออกของกรรม ในนวนิยายเรื่องศิขริน-เทวินตา ของ
โสภาค สุวรรณ

เรื่อง	ประเภทของกรรม		
	ด้านกายกรรม	ด้านวจีกรรม	ด้านมโนกรรม
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 1	5	8	6
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 2	4	12	10
รวม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ	9 20.00	20 44.44	16 35.56

ตาราง 17 สรุปรูปประเภทของกรรมจำแนกตามสภาพหรือสัมพันธ์กับวิชาหรือการให้ผล ในนวนิยายเรื่องศิขริน - เทวินตา ของโสภาค สุวรรณ

เรื่อง	ประเภทของกรรม			
	กรรมดำ	กรรมขาว	กรรมทั้งดำทั้งขาว	กรรมไม่ดำไม่ขาว
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 1	4	2	4	3
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 2	8	6	4	2
รวม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ	12 33.37	8 24.24	8 24.24	5 15.15

ตาราง 18 สรุปผลของกรรมในนวนิยายเรื่องศิขริน - เทวinta ของโสภาค สุวรรณ

เรื่อง	ผลของกรรม	
	กรรมดี	กรรมชั่ว
ศิขริน-เทวinta เล่ม 1	3	2
ศิขริน-เทวinta เล่ม 2	2	1
รวม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ	5 62.50	3 37.50

ตาราง 19 สรุปการสิ้นกรรมในนวนิยายเรื่องศิขริน-เทวินตา ของโสภาค สุวรรณ

เรื่อง	การสิ้นกรรม	
	กรรมดี	กรรมชั่ว
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 1	-	-
ศิขริน-เทวินตา เล่ม 2	2	1
รวม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ	2 66.67	1 33.33

จากการวิเคราะห์นวนิยายเรื่องศิริน - เทวinta ทั้ง 2 เล่ม พบว่า ผู้เขียนมีแนวการเล่นอกุศลกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เหตุที่ทำให้เกิดกรรม ซึ่งแบ่งเป็น ดังนี้

1.1 ด้านกุศลกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 21 ครั้ง อันประกอบด้วย ด้านอโลภะ จำนวน 4 ครั้ง ด้านอโทสะ จำนวน 9 ครั้ง และด้านอโมหะ จำนวน 8 ครั้ง

1.2 ด้านอกุศลกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 29 ครั้ง อันประกอบด้วย ด้านโลภะ จำนวน 6 ครั้ง ด้านโทสะ จำนวน 19 ครั้ง และด้านโมหะ จำนวน 4 ครั้ง

2. ประเภทของกรรม ซึ่งแบ่งเป็น ดังนี้

2.1 จำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมที่เป็นมูลเหตุ นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 43 ครั้ง อันประกอบด้วย ด้านอกุศลกรรม จำนวน 22 ครั้ง และด้านกุศลกรรม จำนวน 21 ครั้ง

2.2 จำแนกตามทวารหรือทางที่ทำความกรรมหรือทางแสดงออกของกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 45 ครั้ง อันประกอบด้วย ด้านกายกรรม จำนวน 9 ครั้ง ด้านวจีกรรม จำนวน 20 ครั้ง และด้านมโนกรรม จำนวน 16 ครั้ง

2.3 จำแนกตามสภาพที่สัมพันธ์กับวิบากหรือการให้ผล นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 33 ครั้ง อันประกอบด้วย ด้านกรรมดำ จำนวน 12 ครั้ง ด้านกรรมขาว จำนวน 8 ครั้ง ด้านกรรมทั้งดำทั้งขาว จำนวน 8 ครั้ง และด้านกรรมไม่ดำไม่ขาว จำนวน 5 ครั้ง

3. ผลของกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 8 ครั้ง อันประกอบด้วย กรรมดี จำนวน 5 ครั้ง และกรรมชั่ว จำนวน 3 ครั้ง

4. การสิ้นกรรม นำเสนอผ่านนวนิยาย จำนวน 3 ครั้ง อันประกอบด้วย กรรมดี จำนวน 2 ครั้ง และกรรมชั่ว จำนวน 1 ครั้ง

จากการศึกษานวนิยายเรื่องศิขริน - เทวinta ของโลภาสวรรณพบว่า โลภาสวรรณนำเสนอแนวกฎแห่งกรรมด้านเหตุที่ทำให้เกิดกรรมนั้น ปรากฏว่า ด้านอกุศลกรรมมีมากกว่าด้านกุศลกรรม อันมีสาเหตุมาจาก โลภะ โทสะ และ โมหะ เช่น การคิดร้ายต่อผู้อื่น การเห็นแก่ตัว การมีความโลภ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นกิเลส ตัณหา อันก่อให้เกิดความทะยานอยาก ทำให้ได้รับความทุกข์

ด้านประเภทของกรรม เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในด้านอกุศลกรรม ผู้ประพันธ์เสนอไว้ว่า กรรมที่เกิดจากการกระทำที่เจตนาเบียดเบียน หรือไม่เจตนาเบียดเบียนนั้น ถ้ามนุษย์ทุกคนรู้จักคำว่าพอดีในตัวเอง จากการวิเคราะห์ด้านประเภทของกรรม มี 4 ประเภท ดังนี้ คือ กรรมที่จำแนกตามสภาพหรือตามธรรมชาติ เป็นมูลเหตุ กรรมที่จำแนกตามทวาร กรรมที่จำแนกตามความสัมพันธ์กับวิบาก หรือการให้ผล นั้น ปรากฏว่าในด้านการจำแนกตามทางทวารนั้นมีมากที่สุด อันประกอบด้วยกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม แยกย่อยในส่วนของตามทางทวารมากที่สุด คือ ด้านวาจากรรม การกระทำที่แสดงออกทางวาจามีส่วนสำคัญมากที่สุดที่ก่อให้เกิดกรรมได้มาก เพราะการพูดที่สื่อสารไม่เข้าใจกันบางครั้งทำให้ผู้ฟังเกิดความไม่พอใจได้ ผู้ประพันธ์จึงได้เสนอแนะให้เห็นว่าการพูดดีจะนำพาสิ่งที่ดีมาสู่ตนเอง ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นด้วย

ด้านผลของกรรม ปรากฏว่าการทำความดีจะแสดงออกมากกว่าการทำความชั่ว โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้สังคมมีแต่ความทะยานอยาก ถ้ารู้จักการทำแต่คุณงามความดี ผลที่ได้รับก็คือความสุข เช่น การรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแสดงความมีน้ำใจ การให้ความช่วยเหลือ การอดทนอดกลั้น การรู้จักคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งละจากกิเลสตัณหา จะทำให้ผลกรรมที่ได้เป็นกรรมดี

ด้านการสิ้นกรรม ในนวนิยายเรื่องศิขริน - เทวinta นั้น การสิ้นกรรมดีมีมากกว่าการสิ้นกรรมชั่ว จะเห็นได้ว่าการทำความดีย่อมได้ดี การทำความชั่วย่อมได้ชั่ว แม้อายุขัยในปัจจุบันจะหมดสิ้นแต่ต้องเวียนว่ายชดใช้กรรมที่กระทำตามวิญญู

ลงสารต่อไป

ผลสรุปจากการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายเรื่องศิขริน - เทวินดา จะเห็นได้ว่ากรรมจะเกิดขึ้นได้นั้นจะเจตนาหรือไม่เจตนา ถ้ามนุษย์เรารู้จักการละซึ่งกิเลสตัณหาทั้งปวง รู้จักการอโหสิกรรมซึ่งกันและกัน ย่อมได้รับการตอบแทนในทางที่ดี จะพบแต่ความสุขอันเนื่องมาจากกรรมดีช่วยเกื้อหนุน ทำให้การดำเนินชีวิตราบรื่นอยู่อย่างมีความสุข สังคมไทยในปัจจุบันก็คงจะลดปัญหาที่เกิดจากการทำความชั่วได้ ถ้ามุ่งแต่ทำความดีไว้ให้ชื่นชม แม้ตัวตายแต่ชื่อก็ยังคงคุณความดีไว้ได้ในสังคมไทย ละเว้นจากการพยายาทำบาปทำผิดผู้อื่น ตลอดจนสร้างจิตสำนึกที่ดีมีเมตตาจิตต่อผู้อื่น ผลแห่งการทำความดีก็จะตอบแทนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาแนวกฎแห่งกรรมจากเรื่องกฎแห่งกรรม ของ ท. เสียงนิบุลย์
2. ควรศึกษาแนวกฎแห่งกรรมจากนวนิยายหรือเรื่องสั้นต่าง ๆ ของนักเขียน